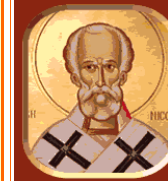

THE ROMANIAN ORTHODOX
METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
www.stnicholaschurch.net

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS
ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

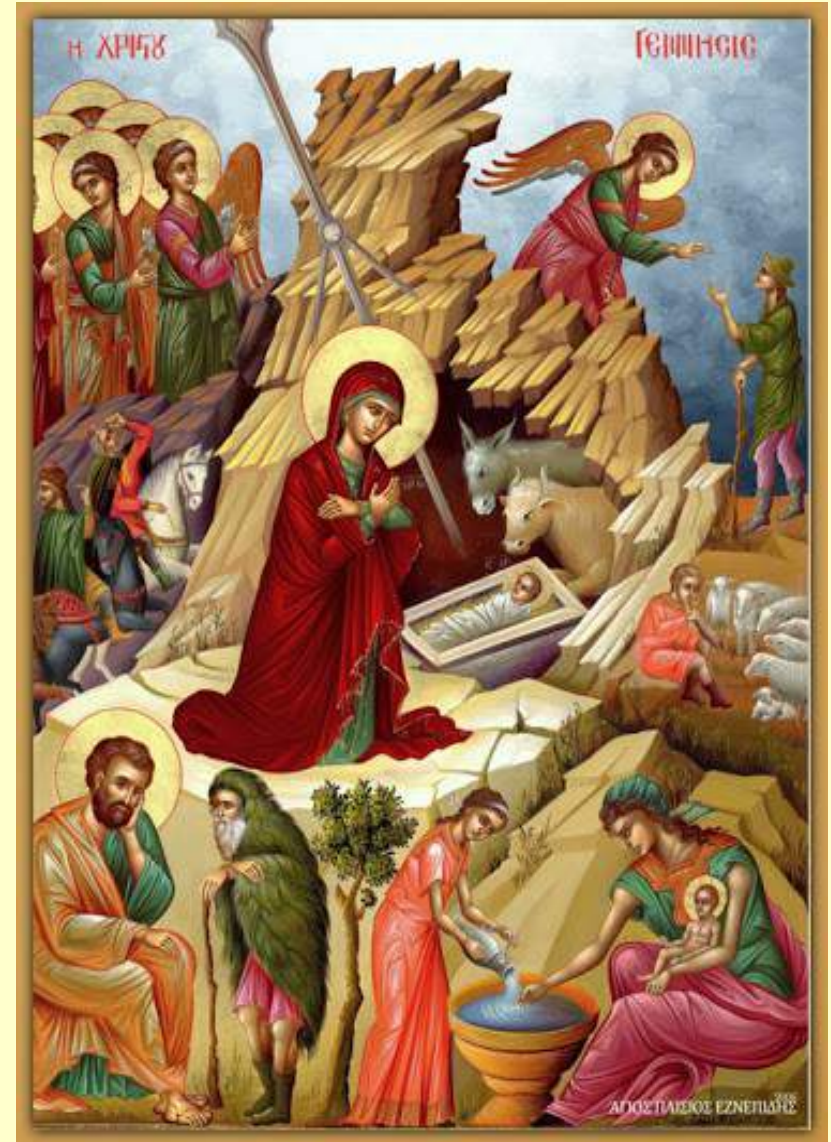
Cu prilejul Sfintelor Sărbători ale Nașterii
Domnului, Anului Nou și Botezului Domnului
adresăm tuturor credincioșilor
Bisericii Sfântul Nicolae
urări de sănătate și mântuire, pace și bucurie,
fericire și mult ajutor de la
Bunul Dumnezeu în toată fapta cea buna !

LA MULTI ANI !

În seara de Anul Nou la Biserica Sfântul Nicolae, NY, se va
săvârși slujba **VECERNIEI** urmata de Acatistul Domnului
nostru Iisus Hristos și Rugăciuni de intrare în Anul Nou.
Slujba va începe la ora 6.00 PM.

Vă anunțăm că începând cu data de 2 ianuarie 2021 vom merge
cu Botezul pe la casele fraților voastre. Cei care doriți să vă
sfințim casele vă rugăm să ne comunicați dorința
dumneavoastră împreună cu adresa și cu numărul de telefon.

Parish Priest: Marius Dumitrescu - 917 592 2571

PASTORALA LA PRAZNICUL NASTERII DOMNULUI 2020

† *NICOLAE*

din mila lui Dumnezeu

Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a Statelor

Unite ale Americii și

Mitropolit al Mitropoliei Ortodoxe Române a celor două

Americi

*Iubitelui cler și dreptslăvitorilor creștini,
har, pace și bucurie de la Hristos Domnul, iar de la noi
arhierescă binecuvântare.*

„Acestea toate s-au făcut ca să se împlinescă ceea ce s-a zis prin
proorocul care zice `Iată, Fecioara va avea în pântece și va naște
fiu și vor chema numele Lui Emanuel, care se tâlcuiește
Cu noi este Dumnezeu`” (Matei 1, 22-23).

Preacucernici Părinți, Iubiți Credincioși,

La acest praznic slăvit vă vestesc și eu împreună cu îngerul că
Dumnezeu este cu noi, că Dumnezeu nu ne-a părăsit, că
**Dumnezeu nu și-a uitat creația și nu-i ignoră suferința, că
Dumnezeu ne trimite Mântuitor**. Întruparea Fiului lui
Dumnezeu din Fecioara Maria este izvorul nădejzii creștinului în
pronia lui Dumnezeu pentru fiecare moment al viețuirii sale
pământești ca pregătire pentru viața cea veșnică.

Vestirea aceasta este cuprinsă în prezentarea evenimentului
Nașterii Domnului de Sf. Evanghelist Matei: ”*Iar nașterea lui Iisus
Hristos așa a fost: Maria, mama Lui, fiind logodită cu Iosif, fără
să fi fost ei înainte împreună, s-a aflat având în pântece de la
Duhul Sfânt. Iosif, logodnicul ei, drept fiind și nevrând s-o
vădească, a voit s-o lase în ascuns. Și cugetând el acestea, iată
îngerul Domnului i s-a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David,
nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, că ce s-a zămislit într-însa
este de la Duhul Sfânt. Ea va naște Fiu și vei chema numele Lui:
Iisus, căci El va mântui poporul Său de păcatele lor. Acestea toate
s-au făcut ca să se împlinescă ceea ce s-a zis de Domnul prin
proorocul care zice: **Iată, Fecioara va avea în pântece și va***

**naște Fiu și vor chema numele Lui Emanuel, care se
tâlcuiește: Cu noi este Dumnezeu**” (Matei 1, 18-23). Este
încredințarea Dreptului Iosif de către îngerul Domnului că cele ce s-
au petrecut cu Fecioara Maria sunt rodul lucrării lui Dumnezeu spre
mântuirea neamului omenesc. Este vestirea deodată a lucrării
Fiului Întrupat prin numele *Iisus* și descoperirea planului lui
Dumnezeu pentru omenire prin numele *Emanuel*.

Sf. Ioan Gură de Aur explică această legătură a numelor în
textul mateian: ”Aș putea fi întrebat: Dar atunci pentru ce nu s-a
numit Emanuel, ci Iisus Hristos? Îngerul nu a spus *Vei chema* ci
Vor chema, adică mulțimile de oameni și faptele săvârșite de
Hristos. În acest text, numele Emanuel este dat de faptele săvârșite
de Hristos... De aceea cuvintele *Îl vor chema Emanuel* nu înseamnă
altceva decât că vor vedea că Dumnezeu este cu oamenii.
**Totdeauna a fost Dumnezeu cu oamenii, dar niciodată atât
de lămurit ca acum.**” Iar Sf. Nicolae Velimirovici întărește
această explicație: ”Și o chemare și cealaltă dă glas dintru adâncuri
temeiului pentru care a venit Hristos în lume și lucrării Lui
întrânsa. **El vine să ierte, să aibă milă de oameni, să-i
mântuiască de păcatele lor și de aceea se va numi
Mântuitor, Iisus. Cine poate să ierte păcatele, fără numai unul
Dumnezeu?...** Nimeni nu cunoaște întreaga grozăvie a păcatului
decât numai Dumnezeu Care este fără de păcat. Și nimeni nu poate
pătrunde la inima lumii ca să scoată de acolo viermele (păcatului) și
să-l arunce afară decât numai Dumnezeu.” Cei doi părinți tâlcuiesc
vestirea îngerului către Iosif și cele două nume date pruncului ca
**descoperirea coborârii lui Dumnezeu pe pământ pentru
izbăvirea omului de păcat și încredințarea lui de purtarea
de grijă a lui Dumnezeu.**

Această vestire nu este una a istoriei trecute, nu este o
amintire pioasă a nașterii unui înțelept, ci este **vestirea
prezentului Nașterii lui Hristos**. În dimineața Crăciunului, la
slujba Utreniei ne vestim cu bucurie: ”*Hristos Se naște, măriți-L!
Hristos din ceruri, întâmpinați-L! Hristos pe pământ, înălțați-vă!*”
Împreună cu îngerii, cu păstorii și cu magii suntem martori ai
Întrupării Cuvântului, suntem mărturisitori ai veștii celei bune că
Dumnezeu nu ne-a uitat și ne-a trimis Mântuitor. **Hristos se
naște în sufletul fiecăruia dintre noi, dăruindu-ne ceea ce
este mai de preț pe pământ, credința și speranța în
puterea răscumpărării Lui.**

Această Naștere **acum** ne revendică, ne cere să ne înălțăm și
să-l întâmpinăm pe Hristos cel din ceruri. Mântuirea noastră în

Hristos nu este un proces pasiv, ci unul activ, unul de participare, de dăruire, de jertfire. Mântuirea este darul lui Hristos, dar se realizează prin Hristos. "Hristos este împlinirea ființei reale a omului – coroană a creației – pentru că în El omul e deplin unit cu Dumnezeu", spune Părintele Dumitru Stăniloae. **Hristos este ținta înălțării noastre, dar El este și calea și ajutorul nostru spre această țintă:** "În Hristos ni s-a deschis calea spre ținta deplinei umanizării și El e calea spre aceasta, căci este calea spre comuniunea cu Dumnezeu ca o comunitate de persoane... Prin Întruparea Sa ca om Hristos ne-a făcut accesibilă comuniunea cu Sine ca Dumnezeu în formă umană culminantă, mai bine zis cu întreaga Sfântă Treime. Numai Iisus Hristos ne-a dat puterea să ieșim deplin din egoismul păcatului, din închisoarea limitelor naturii (umane) și al coruptibilității ce se încheie cu moartea."

Împlinirea mântuirii în Hristos și prin Hristos este descoperită tot de Părintele Stăniloae în cuvinte profunde și pline de speranță: "Omul devine prin Iisus Hristos fiul al lui Dumnezeu și semen al lui Iisus Hristos-Dumnezeu. E cea mai înaltă demnitate și stare la care e ridicat. **Dar ce altceva înseamnă aceasta dacă nu ridicarea la cea mai intimă comuniune eu-Tu cu Dumnezeu?** Iar cine stă în comuniune cu Dumnezeu este veșnic, căci **pe cine iubește Dumnezeu atât de mult încât îl primește în comuniune cu Sine, nu-l poate lăsa să piară...**"

Iubiți credincioși,

Întreaga lume se află de mai multe luni cuprinsă de frica de boală și de moarte, de întrebări grave privind viitorul fiecăruia, al familiei, al comunității și al lumii. Creștinul poate afla răspuns la aceste întrebări mărturisind credința în Întruparea Fiului lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră și privind spre Hristos ca țintă a viețuirii noastre. Dacă dorim să aflăm răspunsuri aducătoare de pace, trebuie să ne întoarcem la Hristos, să ne punem nădejdea în El, căci El este reperul neschimbat al existenței noastre, El este același "ieri și azi și în veci" (Evrei 13, 8). Sf. Sofronie Saharov, contemporan cu noi și cu problemele lumii noastre, ne încredințează că numai în Hristos vom afla răspuns: "**Iisus Hristos este măsura tuturor lucrurilor dumnezeiești și omenești... În El găsim răspunsul la toate problemele noastre, care, fără El, ar fi de nerezolvat. El este cu adevărat axa mistică a universului.**"

Cu acest îndemn, îl rog pe Cel născut în iesle să vă dăruiască **sănătate și spor în credință, nădejde statornică și împăcare sufletească căci El ne este Mântuitor!** Vă îmbrățișez frățeste în Hristos Domnul și vă urez Sărbători fericite și La mulți Ani!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu,

† **Mitropolit NICOLAE**

Chicago, Praznicul Nașterii Domnului, 2020

PASTORAL LETTER FOR THE FEAST OF THE LORD'S NATIVITY 2020

† **NICOLAE**

*by the mercies of God
Archbishop of the Romanian Orthodox Archdiocese of the United
States of America and
Metropolitan of the Romanian Orthodox Metropolia of the
Americas*

**To our Beloved Clergy and Orthodox Christians,
Grace, peace, and joy from Christ the Lord, and from us
hierarchical blessings.**

"All this was done that it might be fulfilled which was spoken by the Lord through the prophet, saying: 'Behold, the virgin shall be with child, and bear a Son, and they shall call His name Immanuel,' which is translated, 'God with us'" (Matthew 1:22-23).

Very Reverend Fathers, Beloved Faithful,

At this glorious feast I too proclaim to you with the angel that God is with us, that God has not forsaken us, that **God has not forgotten His creation and does not ignore its suffering, that God sends us a Savior.** The incarnation of the Son of God from the Virgin Mary is the source of the Christian's hope in the providence of God for every moment of his earthly life as preparation for eternal life.

This proclamation is contained in the presentation of the event of the Lord's Nativity by St. Matthew the Evangelist: "*Now the birth of Jesus Christ was as follows: After His mother Mary was betrothed to Joseph, before they came together, she was found with child of the Holy Spirit. Then Joseph her husband, being a just man, and not wanting to make her a public example, was minded to put her away secretly. But while he thought about these things, behold, an angel of the Lord appeared to him*

in a dream, saying, 'Joseph, son of David, do not be afraid to take to you Mary your wife, for that which is conceived in her is of the Holy Spirit. And she will bring forth a Son, and you shall call His name Jesus, for He will save His people from their sins.' So all this was done that it might be fulfilled which was spoken by the Lord through the prophet, saying: '**Behold, the virgin shall be with child, and bear a Son, and they shall call His name Immanuel,**' which is translated, '**God with us**'" (Matthew 1:18-23). This is the reassurance of the Righteous Joseph by the angel of the Lord, that what has happened with the Virgin Mary is the result of God's action for the salvation of humankind. At the same time it is the proclamation of the Incarnate Son through the name Jesus and the revelation of God's plan for humanity through the name Immanuel.

St. John Chrysostom explains this relationship between the names in St. Matthew's text: "I could have asked, 'Why then was He not called Immanuel, but Jesus Christ? The angel did not say *You will call*, but *they will call*, that is, the multitudes of people and the deeds accomplished by Christ. In this text, the name Immanuel is given by the deeds done by Christ... Therefore, the words *They will call Him Immanuel* mean nothing other than that they will see that God is with mankind. **God has always been with mankind, but never so clearly as now.**" And St. Nikolai Velimirovich reinforces this explanation: "Both of the names speak of the depths of the purpose for which Christ came into the world and His ministry in it. **He comes to forgive, to have mercy on people, to save them from their sins, and therefore He will be called Savior, Jesus. Who can forgive sins except God alone?** ...No one knows the entire horror of sin except God Who is without sin. And no one can enter into the heart of the world in order to pull out the snake (of sin) and expel it except God alone." These two fathers interpret the proclamation to Joseph and the two names given to the baby as **the revelation of God's descent to earth to deliver mankind from sin and the assurance of God's care for us.**

This proclamation is not one of past history, nor is it a pious remembrance of the birth of a wise man, but **the proclamation of the presentness of the Nativity of Christ.** On Christmas morning at Matins we joyously proclaim, "*Christ is born, glorify Him! Christ is come from heaven, go and meet Him! Christ is on earth, arise to Him!*" Together with the angels, the shepherds, and the magi, we are witnesses of the Incarnation of the Word, we are witnesses of the good news that God has not forgotten us and He has sent us a Savior. **Christ is born in the soul of each of us, granting us that which is most precious on earth: faith and hope in the power of His redemption.**

This birth makes a claim on us **now**, it requires us to *rise up* and *go and meet the Christ* who is from the heavens. Our salvation in Christ is not a passive process, but an active one, with participation, dedication, sacrifice. Salvation is the gift of Christ, but it is accomplished *through*

Christ. "Christ is the fulfillment of the true nature of man—the crown of creation—because in Him man is fully united with God," says Father Dumitru Stăniloae. **Christ is the endpoint of our being raised up, but He is also the way and our help towards this endpoint:** "In Christ the way has been opened for us toward the endpoint of full humanization and He is the way toward this, for He is the path toward communion with God as a community of persons... Through His Incarnation as man, Christ has made communion with Himself as God (or rather, with the entire Holy Trinity) accessible in the highest human form. Only Jesus Christ has given us the power to fully leave behind us the egoism of sin, the prison of the limits of (human) nature, and of the corruptibility which concludes in death."

The fulfillment of salvation *in Christ* and *through Christ* is also revealed to us by Father Stăniloae in words that are profound and full of hope: "*Man becomes through Jesus Christ the son of God and the brother of Jesus Christ-God. This is the highest dignity and state to which he is raised. But what else does this mean if not being raised up to the most intimate 'I-Thou' communion with God? He who remains in communion with God is eternal, for God cannot allow the one He loves so much that he receives him in communion with Himself, to perish...*"

Beloved faithful,

For many months the entire world has been overtaken by the fear of sickness and of death, by grave questions regarding the future of each one of us, of the family, of the community, and of the world. The Christian can find the answer to these questions witnessing the faith in the Incarnation of the Son of God for our salvation, and looking to Christ as the endpoint of our living. If we want to find answers that bring peace, we must turn to Christ, we must put our hope in Him, for He is the unchanging guidepost of our existence, He is the same "*yesterday and today and forever*" (Hebrews 13:8). St. Sophrony Sakharov, our contemporary, familiar with the problems of our world, assures us that only in Christ will we find answers: "**Jesus Christ is the measure of all things divine and human... In Him we find the answer to all our problems, which without Him would be impossible to resolve. He is truly the mystical axis of the universe.**"

With this exhortation, I pray that the One born in a manger will grant you **health and increase in faith, steadfast hope, and spiritual peace, for He is our Savior!** With a brotherly embrace in Christ the Lord, I wish you *Joyous Holidays* and *Many Years!*

Your brother in prayer to God,

† **Metropolitan NICOLAE**

Chicago, The Feast of the Lord's Nativity, 2020

Cuvânt la Anul Nou al Sfântului Ioan Gura de Aur

Anul îți va merge bine nu când tu vei sta beat în ziua cea dintâi a lui, ci când, atât în ziua cea dintâi, cât și în cea de pe urmă, și în fiecare zi, tu vei face fapte plăcute lui Dumnezeu.

Nu beția înseninează, ci rugăciunea; nu vinul, ci cuvântul înfrânării. Vinul stârnește furtună, cuvântul lui Dumnezeu aduce liniște. Acela aduce neliniște în inimă, acesta alungă zgomotul; acela întunecă mintea, acesta luminează pe cea întunecată; acela aduce întristarea, care înainte era departe, acesta ridică grija, care este de față.

Căci nimic nu poate așa de tare a însenina ca învățătura înțelepciunii: a prețui puțin lucrurile de acum, a ținti la cele viitoare, a recunoaște cele pământești ca trecătoare și a nu le socoti statornice, nici bogăția, nici puterea, nici cinstea, nici măgulirile. Dacă tu ai o astfel de înțelepciune, atunci poți să privești pe un bogat fără ca să-l zavistuești, poți să ajungi la nevoie și la sărăcie, și totuși să nu-ți pierzi curajul.

Creștinul nu trebuie să prăznuiască sărbătorile numai în anumite zile, ci tot anul trebuie să fie pentru el sărbătoare. Cum însă trebuie să fie sărbătoarea care se cuvine lui? Pavel zice: „Să prăznuim nu întru aluatul cel vechi, nici întru aluatul răutății și al viclesugului, ci întru azimele curăției și ale adevărului” (I Corinteni 6, 8).

Dacă ai conștiința curată, tu serbezi în toate zilele, săturându-te cu nădejtile cele slăvite și îndestulându-te cu așteptarea bunurilor viitoare. Iar dacă nu ai conștiința liniștită și ești împovărat cu multe păcate, atunci poți sfl ții mii de sărbători, că nu te vei afla mai bine decât cel ce jelește. Căci ce-mi folosește mie o zi senină, când conștiința mea este întunecată?

Așadar, dacă voiești să ai vreun folos de la Anul Nou, mulțumește acum când a trecut un an, mulțumește Domnului că El te-a adus până aici, frânge inima ta, numără zilele vieții tale și zi către tine însuți: „Zilele aleargă și trec, numărul anilor se împlinește, eu am si săvârșit o mare parte din cale, dar ce bine am făcut? Oare, nu mă voi

duce de aici deșert și gol de toată dreptatea? Judecata este înaintea ușii, viața mea merge spre bătrânețe”.

Acestea le cumpănește în ziua Anului Nou, la acestea să gândești în curgerea anului. Să cugetăm la cele viitoare, ca să nu ne zică cineva ceea ce proorocul zicea iudeilor: „Zilele lor s-au stins întru deșertăciune și anii lor au trecut repede” (Psalmul 77, 37).

Această sărbătoare neîncetată despre care am vorbit, care nu cunoaște vreo curgere a anului și nu este legată cu vreo zi hotărâtă, pe aceasta poate să o prăznuiască deopotrivă săracul și bogatul. Pentru ea nu este de trebuință nici cheltuială și nici avere, ci numai singura fapta cea bună. Tu nu ai avere, dar ai frica lui Dumnezeu, care este mai prețioasă decât toate comorile; o comoară netrecătoare, neschimbătoare, nesecată.

Privește cerul, cerul cerurilor, pământul, marea, aerul, speciile dobitoacelor, felurile plante și tot neamul omenesc. Privește îngerii, arhanghelii și stăpâniile cele de sus. Toate acestea sunt proprietatea Domnului. Robul unui Domn atât de bogat nu poate să fie sărac, când acest Domn este cu milă spre el.

A te veseli în astfel de zile, a avea mare îndestulare într-însele, a lumina cu făclii locurile publice și a împleni cununi, și altele asemenea, este o nebunie copilărească. Tu ești liber de aceste slăbiciuni, ai vârsta creștinească și ești cetățean al cerului. De aceea, nu mai aprinde în această zi focuri în piețe, ci aprinde înăuntrul tău lumina cea duhovnicească, căci „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât să vadă faptele voastre cele bune și să proslăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri” (Matei 5, 16). Această lumină îți va face mare câștig.

Nu împodobi ușile casei tale, ci poartă-te bine, ca să dobândești din mâna lui Hristos cununa dreptății. Nu face nimic în zadar, nimic fără temei, ci toate întru cinstea lui Dumnezeu, precum Pavel zice: „Ori de mâncați, ori de beți, ori altceva de faceți, toate întru slava lui Dumnezeu să le faceți” (I Corinteni 10, 31). Tu întrebi: „Cum poate cineva să mănânce și să bea întru slava lui Dumnezeu”.

Cheamă un sărac, primește printr-însul pe Insuși Hristos la masa ta, și tu ai mâncat și ai băut întru slava lui Dumnezeu.

Dar El voiește ca noi, nu numai să mâncăm spre slava lui Dumnezeu, ci și toate celelalte să le facem tot așa.

De exemplu, ieșirea din casă și rămânerea noastră acasă. Și una și alta trebuie să se facă pentru Dumnezeu. Cum însă putem să le facem pe amândouă pentru Dumnezeu? Iată cum.

Când tu ieși spre a merge la biserică să iei parte la rugăciune și la învățătura cea duhovnicească, atunci ești întru slava lui Dumnezeu. Dar tu poți să rămâi și acasă întru slava lui Dumnezeu. Cum și în ce chip? Când auzi zgomote, vezi neorânduiești și prăznuiri păcătoase, sau vezi piața plină de oameni răi și obraznici, atunci nu ieși, nu lua parte la neorânduială, și astfel tu ai rămas acasă întru slava lui Dumnezeu.

Iar dacă cineva poate ieși din casă și a rămâne în casă întru slava lui Dumnezeu, apoi poate încă a lăuda și a dojeni întru slava Lui. „Dar – întrebi tu – cum se poate a lăuda sau a dojeni pe cineva întru slava lui Dumnezeu?”

Voi, adeseori, ședeți la locurile voastre de lucru și vedeți trecând oameni răi și pierduți, care sunt cu sprâncenele încrețite și îngâmfați, înconjurați de slugarnici și de lingușitori, îmbrăcați în haine scumpe, plini de un lux deșert, oameni jefuitori și lacomi de avere. Deci, dacă tu vei auzi pe cineva zicând: „Iată un om fericit și vrednic de râvnit”, dojenește această vorbă, jelește și tânguiește. Aceasta vrea să zică a dojeni întru slava lui Dumnezeu, căci astfel de dojana este pentru cei de față o învățătură de înțelepciune și de faptă bună, ca ei să nu mai fie așa de poftitori de cele pământești.

Zi celui ce a rostit vorba de mai sus: „Pentru ce acest om este fericit? Poate pentru că are un cal frumos, împodobit cu frâu scump și multe slugi, o haină luxoasă și în toate zilele petrece în beție și în desfătare?”. Tocmai pentru aceea el este nenorocit și în treapta cea mai înaltă vrednic de jelit. Eu văd că voi nimic nu puteți lăuda la el decât numai lucrurile cele dinafară: calul, frâul, haina, care nu fac parte din el. Spuneți, poate, oare, să fie ceva mai sărăcăcios, decât atunci când calul, frâul, frumusețea hainei și mulțimea slugilor se admiră, iar stăpânul trece fără nici o laudă? Cine poate să fie mai sărac decât cel care întru sine nu are nimic frumos, ci se împodobește numai cu cele străine?

Podoaba și bogăția noastră cea adevărată, cea proprie, constă nu în slugi, nu în haine și în cai, ci în fapta cea bună a inimii, în bogăția faptelor bune și în fericita încredere în Dumnezeu.

Iar dacă tu vezi trecând un sărac, un puțin-prețuit și nebăgat în seamă, care trăiește foarte greu, dar foarte îmbunătățit, laudă-l

înaintea celor de față, iar lauda ta va fi o îndemnare pentru dânșii, o chemare la viața cea îmbunătățită și dreaptă.

Dacă ei zic: „Acesta este ticălos și nenorocit”, răspunde-le: „Dimpotrivă, el este cel mai fericit, căci el are prieten pe Dumnezeu, soață a vieții, fapta cea bună; el stăpânește o comoară netrecătoare, adică o conștiință curată. Cum poate să-l vatăme pe el lipsa bogăției pământești, când el are să moștenească cerul și bunătățile cerești?”. Când tu vei vorbi așa cu dânșii și îi vei învăța așa, vei primi mare plată pentru laudă și pentru dojana, căci pe amândouă le faci întru slava lui Dumnezeu.

Noi putem încă să și pedepsim întru slava lui Dumnezeu. Cum? Adeseori ne supărăm pe slugile și pe supușii noștri; dar cum putem să-i pedepsim pentru Dumnezeu? Când vezi că sluga ta sau un cunoscut, sau altcineva din cei legați cu tine s-a îmbătat, ori a răpit ceva, umblă la locuri rele, nu se îngrijește de sufletul său, jură, minte, ocărăște-l și-l pedepsește, readu-l pe calea cea dreaptă, pune-l în rânduială, și toate acestea vor fi făcute întru slava lui Dumnezeu. Iar dacă vezi că el a greșit împotriva ta, și în slujba ta a fost leneș, iartă-l și tu îl vei ierta întru slava lui Dumnezeu.

Dar, cu părere de rău, mulți fac cu totul din contra, atât cu cei cunoscuți, cât și cu slugile lor. Când aceștia păcătuiesc împotriva noastră, atunci ne facem judecători aspri și nemilostivi; dimpotrivă, dacă ei au jignit pe Dumnezeu și și-au aruncat sufletele lor în pieire, noi nu pierdem nici o vorbă pentru aceasta.

Mai departe. Poate tu trebuie să-ți faci prieteni. Fă-ți prieteni pentru Dumnezeu! De trebuie să-ți faci vrăjmași, fă-ți-i pentru Dumnezeu! Însă cum putem noi să ne facem prieteni și vrăjmași pentru Dumnezeu?

Să nu căutăm prieteni de la care primim daruri, de care suntem invitați la masă și care ne părătesc în lucrurile cele pământești, ci să ni-i câștigăm pe acei prieteni care totdeauna țin sufletul nostru în rânduială, ne îndeamnă la datoriile noastre, pedepsesc greșelile noastre, dojenesc încălcările de lege ale noastre; când cădem, iarăși ne ridică, și prin sfat și rugăciune ajută apropierea noastră de Dumnezeu.

Dar și vrăjmași trebuie să-și facă cineva pentru Dumnezeu. Când tu vezi pe un om destrămat, încălcător de lege, plin de păcate și de socotințe rele, care voiește să te ducă la cădere și să te amăgească,

retrage-te și fugi, precum a poruncit Hristos să faci, când a zis: „De te smintește ochiul tău cel drept, scoate-l și-l aruncă de la tine” (Matei 5, 29). Prin aceasta, El îți poruncește ca și pe prietenii pe care tu îi iubești ca pe ochiul tău, și care îți sunt foarte folositori în viață, să-i smulgi și să-i arunci de la tine, când mântuirea ta cere aceasta.

Când te duci în societate și trebuie să vorbești multe, fă și aceasta pentru Dumnezeu. Și când taci, să taci pentru Dumnezeu. Cum poate însă cineva să facă acestea pentru Dumnezeu?

Când tu, în societate, nu vorbești cu alții despre lucruri pământești, despre lucruri deșarte și nefolositoare, ci despre adevărata înțelepciune, despre cer și iad; când nu vorbești nimic de prisos și fără de minte, precum: cine a dobândit o dregătorie, cine a fost pedepsit și pentru ce, cum a câștigat cutare așa de mult și s-a făcut așa de bogat, ce a lăsat celălalt la moartea sa, pentru ce unul nu a moștenit, pe când el socotesti că are cea mai mare nădejde la aceasta, și altele asemenea.

Despre astfel de lucruri noi nici să nu începem vorba, nici cu alții să nu vorbim despre ele. Mai vârtos să avem în vedere ca să facem și să vorbim ceea ce place lui Dumnezeu.

Iarăși, tu poți să taci pentru Dumnezeu atunci când vei fi tratat cu îndrăzneală sau ocărât, sau vei suferi mii de necazuri, dar toate acestea le vei îngădui cu noblețe de suflet și nu vei răspunde cu nici o vorbă defăimătoare.

Dar noi putem, întru slava lui Dumnezeu, nu numai a lăuda și a dojeni, nu numai a rămâne acasă și a ieși, nu numai a vorbi și a tăcea, ci putem și a ne întrista și a ne bucura spre slava lui Dumnezeu.

Atunci când tu te vezi pe tine sau pe vreun frate căzând în păcat, jelește și te întristează, și prin această întristare tu vei câștiga mântuirea cea fără de căință, după cum zice Apostolul Pavel: „întristarea cea după Dumnezeu aduce pocăință spre mântuire, fără părere de rău” (II Corinteni 7, 10).

De asemenea, când vezi pe unul slăvit, nu-l pizmui, ci mulțumește lui Dumnezeu ca pentru binele tău propriu, căci El a făcut așa de slăvit pe fratele tău, și această bucurie îți va aduce mare plată. Căci, spune mie: Poate să fie cineva mai vrednic de jelit decât cel care pizmuește, care, în loc de a se bucura și a trage câștig din bucurie, se întristează când altuia îi merge bine, iar prin această întristare el totodată își atrage pedeapsa lui Dumnezeu?

Trebuie, oare, să mai adaug că noi putem și a cumpăra și a vinde întru slava lui Dumnezeu? Când? Atunci când, de exemplu, nu cerem preț mai mare decât cel obișnuit, nu abuzăm de timpurile în care toate sunt scumpe, și încă atunci dăm săracilor din proviziile noastre. „Cel ce ține grâul este blestemat...” (Pilde 11, 26), zice Domnul. Însă ce trebuie să număr toate îndeosebi? Un exemplu poate sluji pentru toate. Precum zidarii, când voiesc a zidi o casă, măsoară din unghi în unghi cu sfoara și așa întocmesc zidirea, pentru ca partea ei cea din afară să nu fie nepotrivită, așa trebuie și noi, de-a pururea să întrebuițăm, ca o sfoară, cuvintele Apostolului: „Ori de mâncați, ori de beți, ori altceva de faceți, toate să le faceți spre slava lui Dumnezeu” (I Corinteni 10, 31).

Așadar, de ne rugăm ori de postim, de pedepsim ori iertăm, de lăudăm sau dojenim, de intrăm ori ieșim, sau orice facem, toate să fie spre slava lui Dumnezeu. Ceea ce nu poate sluji spre slava lui Dumnezeu, nici să facem, nici să grăim.

Iar cuvântul Apostolului totdeauna să-l purtăm cu noi, ca pe un toiag puternic, ca pe o armă sigură și ca pe o comoară scumpă; să-l înscriem în inima noastră, ca noi toate să le facem, să le grăim, să le săvârșim spre slava lui Dumnezeu, ca să dobândim slavă de la Domnul, atât aici, cât și la sfârșitul acestei călătorii pământești.

Căci El zice: „Cine Mă cinstește pe Mine, și Eu îl voi cinsti pe acela” (I Regi 2, 30). Însă nu numai cu cuvintele, ci și cu faptele să slăvim totdeauna pe Tatăl, împreună cu Hristos Dumnezeul nostru, căci Lui se cuvine cinstea și slava și închinăciunea, acum și în vecii vecilor. Amin.

Dragi enoriași,

SLUJBELE BISERICII NOASTRE

le puteți vedea și prin dispozitivele dvs. electronice făcând click pe pagina de internet a Bisericii

www.stnicholaschurch.net

sau pe pagina de Facebook

St Nicholas Romanian Church, NY